



ELico in Heluetiorū finibus natus & educatus fuit. Is artifex erat egregius, q̄ sua industria plurimas res cōficere, & ingenij sui acrimontiam ostendere poterat. Cum autem adoleuisset, cupido eum inceserat uidēdi Romam & ipsam Italiam. Ibi cum aliquandiu stipendio conductus laborasset, in patriam redire statuit. Vt uerò commodius eius regionis fertilitatem & conditionem suis hominibus declararet, aliquot fructus, utpote ficus, oliuas, poma, & uuas secum detulit, atq; Heluetijs & Gallis adiunctis ostendit. Tum uerò Galli eorum fructuum dulcedine pellecti, cogitare primò cœperūt, qua ratione Italiam inuadere, & partem eius regionis armis

occupare possent. Accidit itaq; cōmodè ut Aruns quidam Tuscus, in odium Lucumonis, eodem ferè tempore ad Heluetios proficisceretur, atq; eos contra suos emulos in Italiam pelliceret. Is, ut id cōmodius efficeret, dulcia eius regionis uina secum detulerat. Itaq; Heluetij cum Gallis & Germanis coniuncti, primam expeditionem in Italiam fecerunt, atque eius terræ incolas plurimis incōmodis affecerunt, ita ut Lucumo cum uxore sua Tanaquil Romam cōfugere coacti fuerint. Contigit id anno mundi termillesimo, trecentesimo quadragesimo, cum Ancus Martius Romæ regem ageret. Plin. lib. 12, capite 1, Stumpf lib. 3. Gallia.